२६३५ हरी रस.

ईश्वर बारेट कृत.

વૈશ્નવ ભક્તોને ટે,

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

तवाडी. माधवजी प्रेमजी—तोरीवाळा.

अमदावादमां.

શાહાપુર વનમાળી વાંકાની પોળમાં
હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ પારેખ
એઓએ પોતાના ગ્રંથોદય
પરેસમાં છાપ્યો.

—*—

સંવત ૧૯૪૧. સન ૧૮૮૫.

२६३५

हरी रस.

ईश्वर बारोट कृत.

વૈશ્નવ ભકતોને માટે,

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

त्रवाडी. माधवजी प्रेमजी—तोरीवाळा.

अमदावादमां

શાહાપુર વનમાળી વાંકાની પોળમાં
હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ પારેખ
એઓએ પોતાના ગ્રંથોદય
પરેસમાં છાપ્યો.

—*—

સંવત ૧૯૪૧. સન ૧૮૮૫.

દોહરા—મંગળાચરણ.

વેદ શાસ્ત્રનું તત્વ છે, મોક્ષ ગયાનું દ્વાર;
આ હરિ રસ શ્રવણે ધરે, ઉતરશે ભવપાર. ૧
ગુણીજન જ્ઞાન વિચારથી, સબળ કરે જો સોધ;
સદગુરૂ કેરે આશરે, મળે જ્ઞાનનો બોધ. ૨
ઈશ્વર અવળી બુદ્ધિથી, વધ કરવાને કામ;
પીતાંબર ઘર સંચરયો, ત્યાંથી પ્રગટયું જ્ઞાન. ૩
જ્ઞાન પ્રગટ થવાથકી, ગદ ગદ કહે વાણ;
માફી માગી ઉચરયો, તું મુજ ગુરૂ પ્રમાણ. ૪
ગુરૂવિણ જ્ઞાન મળે નહી, જ્ઞાન દત ગુરૂઉધાર;
ઇશ્વર ગુરૂ પ્રતાપથી, ઉતરીઆ ભવપાર. ૫

॥ हरी रस ॥

ईश्वर बारोट कृत.

——०O०——

॥ શ્રીગણેશાયનમાઃ ॥

આધ શક્તિ તુજને નમી ॥ પરથમ લાગુ પાય;
સુદ્ધ બુદ્ધ દયો મુજ સારદા ॥ કથુ હરિરસ મહિમાય.॥૧॥

રેણકીછંદ—[દોહરાની ચાલનો]

લાગુ હું પેહલો લળી, પીતાંબર ગુરૂ પાય;
ભેદ માહારસ ભાગવત, પામ્યો જેણ કૃપાય. ૧
જડટળે મન મેળ ગળે, નીર્મળ થાયે દેહ;
ભાગ્ય હોયતો ભાગવત, શ્રવણે આણી સ્નેહ. ૨
ભક્તિ અવિચળ દેતુજ ભકત, ભાગ્ય પરાશ બ્રહ્મ;
મુજતણાં કર્મ મેટવા, કથીશ તુહારાં કર્મ. ૩
પીઠ ધરણીધર પાલટી, હરિ હો ચેતનહાર;

તોરા હું ચરીત્રતણો, પંડન લંભુપાર. ૪
દેવકશું ઉપમા દઊં, તેં સરજ્યાં સબકોઇ;
તુજસરીઓ તુંજ તુંજ, અવર ન દુજો કોઈ. ૫
તોરી પૂરત કેમ હું, કરીશાકું ઈસ સમર્થ;
ચતુર્ભુજ તોરા ચરિત્રમો, નિગમ ન જાણે અર્થ. ૬
નારાયણ સંભારીએ, જળ કારણ હરિ અજ;
જે દીન આ જગ છંડીઓ, તે દીન પુછું કજ. ૭
નારાયણ ન વિસારીએ, નિત્ય પ્રીત લીજે નામ;
જો લભે મનસા જન્મતો, કીજે ઉત્તમ કામ. ૮
રામ તીરથ નામ ફળ, રામ સલંભે કામ;
એકો અક્ષર તત્વ ફળ, જીવ્હા જપો શ્રીરામ. ૯
ખધા ન ભાગે પાણીએ, તૃષા ન છીપે અન્ન;
મુક્તિ ન લભે હરિનામ વિણ, માનવ સાચે મન. ૧૦
રામ જપંતાં રાજરિદ્ધ, રામ ભણંતાં રિદ્ધ;
રામ ભણંતાં સર્વ સિદ્ધ, પામીએ નવ નિધ્ધ. ૧૧
એજો નારાયણ તણું, જે જન નામ લયંત;
તેને જમડા પરહરી, કેસવ ચરણ ધરંત. ૧૨
જબજાગે તબ રામજપ, સુતાં રામ સંભાર;
આતંમ ઉઠતાં બેસતાં, ચાલતાં એમ ચેતાવ. ૧૩
હૈયામ છંડીશ હરિ ભક્તિ, રસ નામ છંડીશ રામ;

અંતરજામી આપણો, ઠાકોર સર્વે ઠામ. ૧૪
રહે વિલંભી રામરસ, અન્ય રસ ગુણ અઝપ;
પીધો મહારસ આતમા, એ તીરથ એ તપ. ૧૫
રામ સરોવર રામરસ, રામ પિતા કુટબંધ;
જે જન રામ ન સંભરે, તે જન અંધ નિરંધ. ૧૬
આ ભવ છૂટા માણસાં, ભેદ રીઝાવણહાર;
અધરણીધર ઓળગ ધરૂં, એસે તું આધાર. ૧૭
હરિહરિ કરતાં હરખ કર, આળસ માં કર અજાણ;
જળથી કાયા ઉપની, પવન વધુેઘા પ્રાણ. ૧૮
રામ જપંતો રહે રૂદય, આળસ માં કર અજાણ;
જો તું ગુણજાણે નહીં, તો પુછે વેદપુરાણ. ૧૯

છંદ જોતકી [ચોપાઇની ચાલનો.]

રિદ્ધ સિદ્ધ દેયણ કોહીલા રાણી,
બાળા બીજ મંત્ર બ્રહ્માણી;
વયણ અનાહદ દે વ્રજવાણી,
આપ કીર્તી એમ સારંગપ્રાણી. ૧
ઋષભ કપિલ હય ગ્રીવ વીસંભર,
દતાત્રી હરિ હંસ દામોદર;

શવૈકુંઠ ધનંતર રીષભ,
ગરૂડા રૂઢ પ્રથમ પ્રશ્નિગર્ભ. ૨
મચ્છ કુર્મ વારાહ મહા મોહન,
નારસિંહ વામન નારાયણ;
દજ્યરામ રઘુરામ દામોદર,
કૃષ્ણ બુદ્ધ કલંકી કુરૂણાકર. ૩
બળી અવતાર તુજ બળીબંધન,
ભકતતણાં હરીયાં દુઃખં ભંજન;
સ્તવે જે હરી અવતાર તુંહારા,
સાધક નર છુટે સંસારા. ૪
સતવંતાં ચરીત્ર તુહારાં,
ચેતન પૂનર્પી નહીં જન્મ મરણ;
અકળ અજન્મ અલખ અલીક્રમ,
કર્મ છુટીએ તુજ કથંતાં. ૫
મહારાં કર્મ છુટવા માધવ,
કર્મ કથીશ તુહારાં કેશવ;
નામ તુહારૂં હે ધન નામી,
શ્વાસ ઉશ્વાસ સંભારીશ સ્વામી. ૬
આઠે પોહોર અનંત હુલાવીશ,
રાત દીવસ હરિ રૂદયે રહાવીશ;

માંડીસ પુજા તુજ મણીમય,
સઘળો શરીર કરીશ હું સુકૃત. ૭
ગલકી શલ્યા શલ્ય ગોમતી,
માંડી વેદોત્ક સંગમ મૂરતી;
શાળીંગરામ સદાલગી સેવીશ,
અગ્ર ધૂપ ચંદન ઉવેખીશ. ૮
અનંત વાર આરતી ઉતારીશ,
સોળ પ્રકાર પૂજા સંભારીશ;
ભાવ ભક્તિ કરતો જાગ ભાવન,
પતીત શરીર કરીશ એમ પાવન. ૯
ચરણ પવિત્ર કરીશ ચતુર્ભુજ,
ત્રીગુણનાથ નમી આગળ તુજ;
ઇંદ્રી પવીત્ર કરૂં અપરમ,
દમી તુજ જ્ઞાન દઈ તાં દમ. ૧૦
ઊદર પવિત્ર કરૂં અપરમપાર,
ચરણોદક તું ધરી ચક્રધર;
પાવન રૂદય કરીશ પુરૂષોત્તમ,
સંચીશ નામ તુજ શ્રીરંગમ. ૧૧
મન એમ પવિત્ર કરૂં હરિ મોરો,
ભિત્રક્રમ નામ ધરી ધન તોરો;

કર એમ પવિત્ર કરૂં સાધનકર,
જોડી આગળ તુજ જગતધર. ૧૨
ખભા પવિત્ર કરૂં એણીપેર,
અંકદેવારી શંખ ચક્ર ઉપર;
સ્કંધ એમ પવિત્ર કરીશ મહાપ્રભુ,
નમી તુજ ચરણ દશાયો કરનભ. ૧૩
કંઠ એમ પવિત્ર કરૂં કુરણાકર,
ગાઈ ચરીત્ર તું ગોપીવર;
મુખ એમ પવિત્ર કરૂં કંશમર્દન,
ભખી પ્રસાદ ભકત દુઃખ ભંજન. ૧૪
રસના નિશપાપ કરીશ એમ રાઘવ,
ભણી તુજ ગુણ તારણ દધિભવ;
દશણ પવિત્ર કરૂં દામોદર,
આવશય હાશ કરી ગીરીધર. ૧૫
અધર પવિત્ર કરીશ પરાયણ,
મરકી તુજ દૈત મદ મારણ;
નાશીકા પવિત્ર કરૂં નિર્મળ,
પ્રભુનું ધુંટી ચરણ પ્રેમલ. ૧૬
નયન પવિત્ર કરૂં નારાયણ,
પેખી રૂપ તુજ ભકત પરાયણ;

ભ્રગુટી પવિત્ર કરૂં લક્ષ્મિવર,
ધરૂં ગોપીચંદન ધરણીધર. ૧૭
શ્રવણ પવિત્ર કરીશ એમ સ્વામી,
નીજ તુમ કથા શુણી બહુનામી;
મુસ્તક પવિત્ર કરૂં મધુસુદન,
વંદી ચરણ તુજ જગવંદન. ૧૮
ત્વચા પવિત્ર કરૂં દશરથ તન,
સરસ લેપ કરી હરિચંદન;
કાયા નિષ્પાપ કરીશ એમ કેશવ,
દંડવત કરી તુજ દૈતાદવ. ૧૯
વેણ પવિત્ર કરૂં લક્ષ્મિવર,
મુસ્તક ચડાવી તુળસી મંજર;
રોમ રોમ હરિનામ રહાવીશ,
એમ કરતાં હરિચરણે આવીશ. ૨૦
મનસા વાચા કર્મણા માંહી,
નશે હરિ તુજવિણ રાખીશ નાંહી;
વિષય સંસારતણા વિસારીશ,
શ્રીપતિ ગુણ તોરા સંભારીશ. ૨૧
મેં મારી કર્મ ઇંદ્રીશું માધા,
બળી ઉધારણ વિશ તું બાધા,

નામ નાવે ચઢીઆ જગનૂપ,
રખે હવે ડોલે રાવણ રિપુ. ૨૨
કરો કૃપા તો સેવા કીજે,
લીવરાવો તો નામજ લીજે;
પક્ષ રાજકો શરણજ પામે,
ભક્ત વચ્છળ પડીઆ જુગ ભામે. ૨૩
ઘણા દિવસ વખુટો ઘણનામી,
તમ સાથ કુમાણો ત્રિભોવંન સ્વામી;
ભમતો રાખ્ય હવે જુગ ભાવન,
પ્રેમ ભક્તિ દે ત્રીભુવન પાવન. ૨૪
કૃષ્ણ રાખ્ય હવે હું તું કરંતો,
ધરણિધર મન મમતા ધરંતો;
તુજવિષે મતિ દે દુતારણ,
કુપ સંસાર કાઢ્ય સર્વ કારણ. ૨૫

રેણકીછંદ—[દોહરાની ચાલનો].

વણ અપરાધે વિટંબતો, રહે રહે ત્રિભુવનરાય;
કહી શાસ્ત્ર કુડાં કૃષ્ણ, કરે કર્મ કુંડાય. ૧
એહ પટંતર દાખીએ, ભક્તવચ્છળા બ્રહ્મ;

કીધા એમ કેતા કીઆ, ધર્યો હરી આપ ધરમ. ૨
તોરી ઈચ્છાએ કરી, જઇએ આધે જન્મ;
જે તે હુતાં અમતણાં, કેશવ જેસાં કર્મ. ૩
જેછે તે તુંથી થયો, તું કરતા ત્રીકમ;
આપોયે અળગો રહે, કંઈક ભળાવે કર્મ. ૪
આદ્યે તુંહીંજથી ઉપન્યા, જગજીવનસેં જીવ;
ઊંચ નીચ અવતરણ, દેકાં વંશ દેવ. ૫
આપેયે હુતા અનંત, આંપ્યો તેં અવતાર;
પાપ ધર્મને પાળવા, લાઠ્યો જીવાલહાર. ૬
અખીલ તુંહીં જે કો અવતાર, બહુનામી બુજવ;
લક્ષ્મિવર લખ્યો નહીં, સમોવડ પ્રાણી સર્વ. ૭
આદે તણો જોતાં એ અર્થ, ભાસે મુજને ભ્રમ;
પેહેલાં તેજીવ પરઠીઆ, કીયાં તે પેહેલાં કર્મ. ૮
કર્મ અકર્મ ઊપાય કરી, જગવીઆ તેં જીવ;
જગપતી કો જાણે નહીં, ગતતોરી હય ગીવ, ૯
ખાણ ચાર ખોયણ ધરા, જણ જણ જાયા જંત;
કીધાં કર્મ પાખે કૃષ્ણ, ઊત્તમ મધ્યમ અનંત. ૧૦
કીધા કોણ પાખે કૃષ્ણ, વડા સરીખો વાદ;
આધને કાંઇ અનંતને, અનંત કર્મને આધ. ૧૧
કર્મગત પુછું તું કને, ગોવિંદ હું ગેમાર;
ખાડે વસંતી દેડકી, સમુદ્ર લેવા પાર. ૧૨

વૈદકતણી વંશાવળી, સૌજન પૂછે કામ;
મહારોગ જન્મ મરણ, નિગમ લેતા નામ. ૧૩
દેહ ઘણામાં જળદણી, રળીઓ પેખી રૂપ;
માધવ મુકિત પમાડતું, સેવું તારૂં સ્વરૂપ. ૧૪
અજામેળ જમ દળદળયો, વછુટો વસમી વાર;
કીધા નારાયણ કહી, પૂત્ર શબ્દ પોકાર; ૧૫
કીધાં નારાયણ કહે, શીવ શીવ જહાં હે ચેત;
આતમ પીખ અસર હોયપેં, અમર કરે અમરત. ૧૬
નંદે સાદ કેમ નારાયણ, સાદલીએ જો સંત;
ઊત્તમ નામ હુલાવતાં, ઘેન કાન ધરંત. ૧૭
આળે નામ અનંતરો, પ્રલે પાપ પ્રચંડ;
જવતળ જેટલો જાળંધર, ઓયણ દેવન ખંડ. ૧૮
કથા એમ ઈશ્વર કહે, કોણજાયો કીરતાર;
બ્રહ્મા રૂદ્ર વિચારતાં, ન જાણે નીરાકાર. ૧૯

છંદ મોતીદ્દામની ચાલ.

બ્રહ્મ રૂદ્ર નજાણે હે બ્રહ્મ, નજાણે તુંહારો પાર નીગમ;
તુહારો એ પાર નજાણે મલએ, કુરાન પુરાણ ન જાણે કોયે. ૧
અધક્ષ અક્ષર કોટી અવેવ, દીનકર શશી નવ જાણે દેવ;

ત્રણ ગુણ તુજ ન જાણે તંત, આયોષી શબ્દ નજાણે અંત. ૨
વડા મુની તુજ લહે ન વિચાર, પુરંદર તુજ ન પામે પાર;
ભલા મુની તુજ ન બુજે ભેદ, વિચિત્ર તુંને ન જાણે વેદ. ૩
દામોદર તુંહીં દશે દિગપાળ, કહેતાં તુજ પાર ન જાણે કાળ;
અમાપ તુ પાર અગમ અલેખ, લક્ષ્મિ તુજ પાર ન જાણે લેશ.૪
મહાતંત તુ ન લહે મહિમાય, કીધો તુજ કોણ આવ્યો તું કાય;
અનિલીનીલ કર્તો આદેશા, આદેશા આદેશા આદેશા આદેશા. ૫
અનંખન શંખન ધંખન ધીશ, શ્વાસ નિવાસ આસન ઇશા;
નીરાળ નીતાળ નિષ્કાળ નરેશા, આદેશાઆદેશાઆદેશાઆદેશા. ૬
અલાહુ અબાહુ અગાહુ અજીત,અમાત અતાત અજાત અતીત;
અકેમ અપ્રીત અનંત અનેશા,આદેશા આદેશા આદેશા આદેશા.૭
ક્રીપાળ ગોપાળ ભુપાળ છત્રાળ, કૃષ્ણ વડીલ સીધાલ મરાળ;
ભૂજાળ ભૂપાળ મુનેશા આદેશા. આદેશા આદેશા આદેશા આદેશા.૮
અગમ અપાર અપ્રમ અનુપ; અસોહુ વદન મહુન સ્વરૂપ;
વૈરાગ નરાગ નહી વપુવેશા, આદેશા આદેશા આદેશા આદેશા. ૯
કથેસુર નામ તેત્રીશ કરોડ, જપે નરનાર દોનું કરજોડ;
ગાય મુખ બ્રિય શક્તિ ગણેસ,આદેશા આદેશાઆદેશાઆદેશા. ૧૦
ખાણ ચાર ને વાણ પણ ચાર, બકે મુખ વેદ શાસ્ત્ર વિચાર;
દ્વાર વીછંદ સુનામ ધરેશા, આદેશા, આદેશા, આદેશા, આદેશા.૧૧
સર્વ કુળ મેરૂને સાત સમુદ્ર, ઉચરે તુંહીં નામ હરનીશ ઇંદ્ર;
મુખાં નવ મેહેલે બંભ મહેશા, આદેશાઆદેશાઆદેશાઆદેશા. ૧૨

ક્ષત્રી હીજ વંશ કીયા શસ્ત્ર ખોજ,હું તોજ હું તોજ હું તોજ હું તોજ;
અનંત પરાક્રમ તુજ અનંત,નહીં તુંહી આધ નહીં તુંહી અંત૧૩
નહી તુંહી રૂપ નહીં તુંહી રેષ, નહીં તુંહી વપુ નહી તુંહી વેષ;
નહીં તુંહીવાસ નહી તુંહીવન,નહીં તુહી પાપ નહીં તુંહી પુન્ય.૧૪
નહીં તુંહીશ્રમ નહીં તુંહી શ્વાસ,નહીં તુંહીમીન નહીં તુંહી માસ;
નહીં તુંહી ખોટ નહીં તુંહીવૃધ્ધ,નહીં તુહીસારનહી તુંહી સુધ્ધ ૧૫
નહીં તુંહી હોર નહીં તુંહી ઠામ, નહીં તુંહી નીચ નહીં તુંહી નામ;
નહીં તુંહી ગુળ નહીં તુંહી મંત્ર,નહીં તુંહીકાળનહીં તુંહી અંત.૧૬
નહીં તુંહી તેજ નહીં તુંહી તંત, નહીં તુંહીં સાધુ નહીં તુંહી સંત;
નહીં તુંહી માય નહીંતુંહીબાપ,ઉપન્યો આપેતું આપોજઆપ.૧૭
મન ઈચ્છા બીજ ચલાવણ મુળ, ગોચર વેસર સુક્ષ્મ સ્થુળ;
વૈરાટ સમાન નિપાયો તેં વૃક્ષ,દોનું ફળ તેણ કીઆં સુખ દુખ.૧૮
નીપાઇ તેં રૂપ અભે નરનાર, ખાણચાર અને વાણપણ સાર;
કીઆએક પાપ કીઆએક પુન્ય,કીયાએક જીવ કીયા એક કર્મ૧૯
સજે તુહીં આપ ત્રિવિધ સંસાર,જરા મર્ણ આપેતું આપેજહાર;
ઘડે સહુ આપ ઈચ્છા એથી ઘાટ, બ્રહ્મા સહીત કીયો વઇરાટ. ૨૦
કેતી તેં વાર બ્રહ્માને કીધ, લીલા અવતાર કેતાં તે લીધ;
વિશ્વ નીપાયો કેતી તેં વાર, બ્રહ્માને હથ્ય દીયો વેહેપાર. ૨૧
આપની ઈચ્છાએ આપ અલખ, લીઆ અવતાર ચોરાશીલખ;
હુવો દીગમુઢજ બ્રહ્માદેખ, અજંપા દાખવે રૂપ અલખ. ૨૨

સનાતન શાને તું ભુલવે સંત, ચેતાવે તું બ્રહ્માને હથ્ય ચરિત્ર,
મયા સઉ સમેટી બાળમૂંકૂંદ, સુતો વડ પાંદડ મધ્ય સમુદ્ર. ૨૩
ઉપન્યા દાનવ બેઉં અજીત, ભએ ફરી દેવ હુવા ભયભીત;
પરે તુંવે આવી પરઠ પરમ, ઉગાર વચન કહે સુર એમ. ૨૪
પરમેશ્વર સાંભળી દેવ પોકાર, વઢવાને સજ હુવો તેણીવાર;
બેઊશું લીધી હે કણબાથ, નરોહરમાંહીં કીયો જુધ્ધનાથ. ૨૫
બથે મધુકૈટ ભૂજા બળબુધ્ધ, જીત્યો તુહી દાન્નવ બેહુ જુધ્ધ;
દૈતાની આગળે દેવ દાતાર, વછોડીઆ દેવ કેતી તેં વાર. ૨૬
કરાવવા દેવ વડાં કંઇ કામ, પેસી જળમાંહી મહાજળ રામ;
મહાગઢ પેસી મહાજળમાંજ, કેતા જુધ્ધ કીધા તેં પૃથ્વીકાજ. ૨૭
પૃથ્વી સઊ જાતીહુતી પાતાળ. દાઢા વચ રાખી તેં દીનદયાળ,
રાખી તે વાર કેતીધરા રામ, છેદયો હરણાક્ષ વિષે સંગ્રામ. ૨૮
આકૂરશીવાર કેતી તું આવડ, દેવાંશી તપત અમૃત પાવ;
વીદારીઓ વારાહ કેતી તેં વાર, શાધી દધી દૈત કીધો સંહાર. ૨૯
કેતા તેવાર વિશે કલ્પ અંત, બાંધ્યો તેં સાગર હે બળવંત,
હલાવીઓ વાર કેતી હેમલ્લ, મથ્યો મેહેરાણ તેં એકલમલ્લ. ૩૦
કેતી તેં વાર જીત્યો કરશાન, રાવણ રોળ્યો ચોદ રતન;
મથ્યો મેહેરાણ કેતી તે વાર, સુરા લઈ દીનો તેં અમૃતસાર. ૩૧
દળ્યો તે વાર કેતી દશ્કંદ, બાંધ્યો દધી દેવ છોડાવણ બંધ;
દળ્યા તેં વાર કેતી એક દઈત, ઇંદ્રપુરી દીધી શાક્ર અજીત. ૩૨

હણ્યો નખ વાર કેતી હરણાક્ષ, ભવાની ભેરવ દીનો તેં ભક્ષ;
પડયો પણ તોરી કેતી પ્રહલાદ,કીઓ સુખ સેવક સારણ કાજ.૩૩
બાંધ્યો તેં વાર કેતી બળીરાજ,વગોવીઆ દાનવ આણીઆવાજ;
છલ્યા તેં વાર કેતી બળી યજ્ઞ, જુગો જુગ કીધા તેં કેતા જજ્ઞ. ૩૪
ભેદયો તે વાર કેતી ભુગોળ, ફરંતી આણી તે ગંગ કલોલ;
દેવોને વાર કેતી સુખ કીધ, ક્ષત્રીવંશ વાર કેતા જન્મ લીધ. ૩૫
ક્ષત્રી વીખવાદ કેતા તતખેશ, રેણા લઈ દીની તેં વિપ્ર નરેશ;
લીઓ તેં વાર કેતી ગઢ લંક, સરીખા કુંભ મનાવ્યા અશંખ;૩૬
વિષે વ્રજ મોહ પમાડી તેં નાર, ધરી ગિરીવર કેતા નીરધાર;
કેતા ફેર વન વજાડીઓ વંશ,આણ્યો તેં કાળ કેશી હરિકંશ.૩૭
અનંત તુહીજ તણા અવતાર, બ્રહ્મા અને રૂદ્ર લહે ન વિચાર;
નમો અતળીબળ તાત અનંગ,નમો નરસિંહ નમો નવલંગ. ૩૮
નમો પ્રતિ સૂરજ કોટી પ્રકાશ, નમો વનમાળી તું લીલવિલાસ;
નમો લક્ષ કંદર્પ કોટીલા વંન, નમો હરી શ્વાસ અનુપ વદન; ૩૯
વદન અલીખત નેત્ર વિશાળ, મુગટ કીરિટ અખે ગળે માળ;
વસ્ત્ર સપેત દેહી ઘનવાન, કીરિટ શોહે સુભ કુંડળ કાન. ૪૦
અભેકર દોઊ આયુધ અશંખ, સારંગ, પદમ, ગદા, ચક્ર, શંખ;
નમો પંચવર્ણ પવિત્ર સપેત, સુશામ સૂલીલ સુરંગતે પ્રીત. ૪૧
નમો હંસ શંભુ શેવા અતી શુભ, દ્વાદશ આગળ ગાત્ર દુપ્રભ;
જાદવ પ્રમોદ પામ્યા પ્રભુ જગ, પદમ પાતાળ અલેખત પગ. ૪૨

તું ચર્ણની રેણું ધરે સુર પ્રેમ, ધાય પુજ્ય પાદ અહનીશ ધર્મ;
પુજે પદ પંકજ કોમળ પાણી, ઉદક ચડાવે ગંગાજળ આણી. ૪૩
રખાળે તીરથ અડસટ પગ, ઇંદ્રાદીકદેવ કરે તું ઓળગ;
ગળાંસે ચરણ નવનીધ તમ, મોટા સીદ્ધ સાધક જાણે તું મર્મ. ૪૪
તુજ મહિમા જાણે બ્રહ્મા મહેશ, સદાપગ આગળ લોટે શેશ.
ગાં તળે વસે શેષ પ્રયાગ, વસે પગ આગળ જ્ઞાન વૈરાગ. ૪૫
ીયે પગરસ બ્રહ્મા કેરા પુત, અમૃત સુગંધ છુટે અવધુત;
ીયે રસ વિમળ વેદ પુરાણ, અલીઅલનાથ લીએ વાલરાણ. ૪૬
મે પગવચ મધુકર રખ, સેવે પગ નાગ સરીખા તખ;
ાક્ષ્મિ તમ પાય ધરે ઉર લહે. રીદ્ધ સીદ્ધ પગ તળાસે બેહે. ૪૭
વિ પગ દાસ ગૌતમ નારદ, સેવે પગ કગ કપીળ વીહગ;
વિ પગ જનક સનક સુર, ઓધવ અંગદ જેસા અકરૂર. ૪૮
ંદે પગ કોટી છપન જાદવ, વંદે સુખદેવ જેસા વૈષ્ણવ;
ંદે તમ પગ પરમ પવિત્ર, ગાયત્રી ગૌરી સાવિત્રીને સીત. ૪૯
જહારે તું પગ જેસા જયદેવ, સેવક અનેક કરે પગ સેવ;
સેવે પગ ચારણ ગાંધ્રવ સીદ્ધ, વંદે પદ રાજ્ઞ જેસા શીવ સીદ્ધ. ૫૦
વડા જોગીંદ્ર વસે પગ પાસ, તું કોમળ પગ ન મુંકું કદાસ;
પ્રેમળ સાદ ન કોમળ પગ, પરમ નિધાન નિવારણ નર્ક. ૫૧
એસા પગ તુજ તણાજ ઉદ્ધાર, સેવંતામાં તાપ ટળે સંસાર;
માં હેલ માં હેલ પગાંથી તું મુજ, ત્રીકમનાથ અનાથ હે તુજ; ૫૨
આહુલ્યા રૂપ દીનો જેણે અંગ, શારીર કુબ્જા કીનો તેં સંગ;

દીનો નળ કુબડ ઉત્તમ દેહુ, ન ભાગીઓ નાગણી નાગ સ્નેહુ.૫૩
ગોવાળા સાથ ચારી વ્રજ ગાય, મહુાગઢ કેદ છોડાવીઆ માય;
નીરભે તેં કીધી અભીમન્યુ નારી,છોડાવી ગોપી નરકાસુરમારી૫૪
ઉગારી તેં નાર તણી જે દેવ, ગ્રહી ચક્રપત્ત રાખી ગંગેવ;
વછોડીઓ રૂદ્ર કપાળા બ્રહ્મ, કીઓ સુખદેવ અતીત કરમ. ૫૫
સુગ્રીવ તણું દુઃખ ભાગીઉં સધ, મુકાવીઆ રાજ જરાસિંધ વધ;
બિભીષણ લંકાની પાટ બેસાર્યો, આણીધરે સીત કલંક ઉતાર્યો;
ઉવારીઓ શાપ આગે અમરીખ,સેવક કીયા સઉ આપ સરીખ;
ગ્રહે ગ્રહે તું મેહેલાવણ મત, સનાતન પાવન કેવળ સંત. ૫૭
તું ભગત ભુધર ભાજણ ભીડ, ટાળો તમે દાસ તણી સર્વ પીડ;
ગુણ ત્રણ ત્રિવિધી તાપ વીકાર, ચતુર્ભુજ ચૈતન આતમસાર. ૫૮
બળભદ્ર બાધક ગોકુળ બાળ, ક્ષમાવંત સાધુને કરો દયાળ;
સ્તવે જે નામ અહનીશ તમ, જરા તીહાં કાળને વ્યાપે જમ. ૫૯
ભજે તુજ નામ તે છુટે બ્રહ્મ, કથંતાં તું નામ તે છુટે કર્મ;
જપે જેહિ નામ જગત જેહુ, સંસાર તેને નવ ખાએ સેહ. ૬૦
મુકંદા જે આવશે તુજ મુખ, સંસાર સમુદ્ર તરે તે સુખ;
મોરારિ જેને આવિશ તું મન, દાઝે નહીં તેહી સંસાર દહન. ૬૧
સદા જે નામ લીએ શ્રીરંગ, ભ્રખે નહીં તેને સંસાર ભોયંગ;
જપે ન તું નામ પડે ભવ કુપ, શતાંમર હોય જેનાં બહુ રૂપ. ૬૨
ભણંતા ન નામ જે કો ભગવાન, જાયે ખળ તેહ તણાંજ બેમાન;
ભજે જેહી નામ તણાં ભગવાન, મળીજાય તેહુ તણેજ વૈમાન. ૬૩

અખંતાં નામ બળે દુઃખ ઓઘ, ઉપજે આનંદ સુખ અમોઘ;
ન મુકું હું તુજ તણું હવે નામ, વિબગું ભગત તણા વિશરામ. ૬૪
પ્રેમ નિવાસણ વિનાસણ પાપ, જોગેશ્વર ભુધર અજંપા જાપ;
અજંપા વાસતણો તું ઈશ, અજંપા તોરે સરવ આધીશ. ૬૫
દાતાર મુક્તિ દેયંકર દેવ, સા લોક સ્વરૂપ સા જોગ અવેવ;
સદા તુજ આનંદ નામ અછેહ, રઘુપતી અમ્રતરસ અનેહ. ૬૬
ભગત આધીન મુકિત દાતાર, અગોચર વેદ બ્રહ્મ આચાર;
નીરંજન સીધ્ધ પરમ નીર્વાણ, કૃષ્ણ મહાધન વરણ કલ્યાણ. ૬૭
સર્વ ગુણરૂપ અતીત સંસાર, વિભોગ અજીત પરમ વિચાર;
ધરમ કરમ પરમ નીધાન, મહારસ સદન કેવળરામ. ૬૮
અથાહુ કળા વીધનાથ ઉદાસ, નીરંજન ભુત સરવ નિવાસ;
પ્રધાન અતીત પુરૂષ પુરાણ, અખંડ વિજ્ઞાન પરમ એધાણ. ૬૯
પૃથ્વી સહકરણ કારણ પ્રભ, સાહી જગતીત વ્યાપીત સર્વભ;
ઉત્તમી ખપતી પૃકૃતી સંગ, રાજીત વિલસીત નદી તુરંગ. ૭૦
કૃષ્ણ વીધાતા તું શીવ કરંત, પિતા મહાશંકર બ્રહ્માપુત;
શ્રીરંગ અનંત કરંતા ન શ્રમ, ભગત દયાળ દઈતા બ્રહ્મ. ૭૧
સ્થાપણ શક્ર પ્રકારણ સર્વ, ગોપાળા દઈત ઉતારણ ગર્વ;
અનાથાનાથ અનંત અછેહ, દયાળ મુરતિ વિવર્જિત દેહ. ૭૨
વિના વપુ રૂપ અતીત અવતાર, અમુલ્ય વૃક્ષ તું વિશ્વઆધાર;
પ્રગટ પ્રસન્ન પુરૂષ પ્રધાન, ગર્ભ વેદાન્ત જગત ગનાન; ૭૩
પરમેશ્વર પ્રાણ પુરૂષ પ્રત્યક્ષ, અગોચર એક અનેક અલખ;

ઓ સત તપો નિધિ ત્રિગુણઇશ,અજીતરાજ મૃત્યુજોગઅધીશ.૭૮
પ્રકાશ નિવાસન વીભોગનાન, રતી પતિ તાત પ્રકૃત રાજન;
ગોવિંદ ભગત નીવારણ ગર્વ, પરમ અમ્રત પદભેદ પ્રભ. ૭૫
સદા ઉનમદ જોગીંદ્રજ સિધ્ધ, વિઆધીન ખોટન બાળન વૃદ્ધ;
મનેશ મહેશ સદાજન મંજ, પ્રસિધ્ધ મહાબળ તેજ અપુજય.૭૬
અકંપ ઈનનખ કોટી અરક, સ્થાપણ સરજણમાંજ કુશળ;
એ કુક્ષણ માંહી ભાંજઘડે અભ,નીપાવે એ કુક્ષણ માંહી તું પ્રભ.૭૭
ઊથાપે તું થાપે બ્રહ્મા અને ઇંદ્ર,ચતુર્ભુજ ભાંજે ઘડે રવિચંદ્ર;
ભુવન ત્રણ નરદેવ ભુયંગ, પરમેશ્વર તારા કીટ પતંગ. ૭૮
પામે કો તું હારો ન પાર પ્રચંડ, વસે રોમ રોમ વિષે તું બ્રહ્માંડ
પૃથ્વી અપવાયુને તેજ પ્રકાશ,નાહીં તુંજ તેથીન તેથી નિવાસ.૭૯
નીરંજન નાથ નમો નકલંક, કલંકી ટાળણ સાધુ કલંક;
નમો બહુનામી તું માધવ બુધ્ધ, સેવક સુધારણ સર્વદા સુધ્ધ. ૮૦
નમો સર્વકારણ તારણ નામ, ઉધારણ ગોકુળ ઇંદ્રનું ઠામ;
નમો જુઠ વંદન જીવન જદ, મહા વિખ નાગ ઊતારણ મદ. ૮૧
નમો મોરમદ મરમ સદ્દેશ, કંકાસુર કાળ સંખાસુર શદ્દેસ;
નમોહે સાહેર બાંધણ પાજ, નમો રઢ રાવણ રોળણ રાજ. ૮૨
નમો કુંભેણ તણા ભુજકાળ, નમો બળ રાક્ષસ રોળણ બાળ;
નમોકુતી અંતતણા દશસ્કંધ,બોધ્યો દધિ દેવ છોડાવણ બંધ.૮૩
નમો કંસ કેસી નીકંદન કહાન, રૂક્ષ્મણી પ્રાણ પુરૂષ રતન;
નમો હરિહંસ સરોવર પ્રેમ, નીરંજન ગોકુળનાથ નગિમ. ૮૪

ભજે મુમુક્ષણ ગોપ્ય ભરથાર, કૃષ્ણ વંદ્રાવન લીલવિહાર;
નમો બ્રહ્મ કેવળ રાખણ વ્રજ, નમો અચ્યુતાનંદ ગોવિંદઅજ. ૮૫
નમો સપ્ત સાગર શાહી તું શેષ, નમો વ્રજબાળ નમો નટવેશ;
નમો ગોવિંદ નમો ગોપાળ, નમો ગિરધારિ તું નંદ ગોવાળ. ૮૬
નમો બળદેવ નમો વ્રજબાળ, નમો દુઃખભંજન દીનદયાળ;
નમો અવીગત ભગત અછેહ; નમો શત્રુઘંન ભરથ સ્નેહ. ૮૭
નમોહે વ્રશાભ તુ સાહેર ધ્વજ, ગુણ હયતીત લક્ષ્મણ ગ્રજ;
નમો રવી વંશાતણા રઘુરામ, વધોરાણ લંક વિડારણ રામ. ૮૮
નમો દજયરામ દામોદર દેવ, નમો ગુરૂ દ્રોણ કરણ ગંગેવ;
નમો વિપ્ર વામન દીર્ઘતુવેષ, ભીખંગ પુરૂંદર ભંજણભેખ. ૮૯
નમો નરસિંઘ લક્ષ્મિનાહ, વિશંભર વીઠલ આદ્ય વારાહ;
નમો મચ્છ માધવ કચ્છ કુરંભ, પતી પ્રીયેવ્રત વરાગ પરંમ. ૯૦
નમો ગુરૂ નારદ બ્રહ્મ ગનાન, નારાયણ જોગી જોગનિધાન;
નમો બુદ્ધ શંકર ભાજણ શૂળ, મુકંદ મોરારી માહા તપમૂળ. ૯૧
નમો નિત્ય સ્નેહ અમૃત વિખ્યાત, ત્રિવિધ અતિતપાળો ગુણતાત
નમો ગુરૂ આદ્યે પ્રશ્ની પ્રભગર્ભ, રાઘવ કેશાવ કપીલ રેશાભ. ૯૨
નમો હરગ્રીવ નીગમ વિખ્યાત, વડા કવિ હરનીશ બ્રહ્મ પ્રખ્યાત,
નમો પ્રથુરાજ તું આદ્યપુરૂષ, નમો વરલક્ષ્મિ પરમ પુરૂષ. ૯૩
નમો ગુરૂજ્ઞાન દતાત્રી ગોરખ, નમો અવધૂત ઊદ્ધાર અલખ;
છે અવહેદ સત્વગુણ શેષ, નવેકુળ નાગ પાતાળ નરેશ. ૯૪
નમો વિજ્ઞાન ગનાન રીષભ, થંભીજેણે આમ પૃથ્વી પણ થંભ;
નમો હરીરસ નમોહરી હંસા, નમોહરી કાહન નમોહરી કચ્છ. ૯૫

નમો હરિદેવ નમો હરિરામ, નમો હરિરસ નમો હરિનામ;
નમો અવીગત્ય નમો અકળેશ, નમો અપરમ નમો સર્વ ઈશ. ૯૬
નમો નીરલેપ નમો નીરાકાર, નમો નીરદોષ નમો નીરાધાર;
નમો તુજરૂપ લીલા ધનશામ, નમો અવતાર નમો તું શ્રીરામ. ૯૭
નમો જ્ઞાનમ નમો તું સાકાર, નમો તુજ લીલા નમો અવતાર;
નમો શ્રારંગ નમો તુજ નામ, ન જાણું હે નાથ હું હારા હું કામ. ૯૮
વિભુતી ન જાણે તોરી કરતુત, બુજે કોણ નાથ તુંહારી એ ગત;
કરંતા જે કાલાવાલા કીરતન, ચતુર્ભુજ રૂડેરૂં માને તું ચીત્ત. ૯૯
પીયંપે ઇશ્વર જોડી પાણ, ક્રીપાળું કરો હવે મુજ કલ્યાણ;
પુરણ પ્રભુ વેચાણા દાસ, જગતપતિ તુંહી સર્વ નિવાસ. ૧૦૦
જગતમાં જાતી ભાતી જાણ્ય, પ્રસન્ન થએથી દીઠા મેં પાણ્ય;
દીઠા મેં સતમાંહી અવદાખ્ય, ભાવસહીત સૌ ઠામ સુભાખ્ય. ૧૦૧
દીઠા મેં ઠામજ ઠામજ ક્રોડ, છતો થયો માધવા તું ઘુંઘટછોડ;
દીઠા મેં તુજ તણો દેદાર, સંસાર બહાર માંહી સંસાર. ૧૦૨
આંખે તે જાગી હવે સામુ જોય, જેહેમાં તુંહારૂં એ નૂર જણાય;
જાણ્યો હવે ઓઝલ છોડજીવન, બેહો તુહી શાખા ડાળપાવન. ૧૦૩
અજાણ્યા આગળેશાંત અજાણ, જાણીતા આગળ ના સમરાણ;
વિશંભર સર્વ તુંહારી સેવ, નહીં તુંથી ઠામ સદા ક્ષણ ભેવ. ૧૦૪
લગાવો ગળે હવે અંતરલાધ, વધો હવે જાણિં નહીં તમ વાધ;
ઠગારો ઠાકોર હે કરણ થાય, પડદો નાંખ હવે પરો પ્રીય. ૧૦૫
જાણ્યો હવે પ્રભુ ન રાકયો જાય, કીઆતે પાખે દાખી શકાય;

ઇચ્છારામ આપોપે આપઅદ્રુજ, ગોવિંદ તુંહારી તુંજાણે ગુજ;૧૦૬
આપોપેહુતા આતમ આપ, વીસંભર ભુત સર્વ વીઆપ;
સર્વક સુંજાગ્રહુ બેહોછાય, મનુંષ્ય દેવંગના સબમાંય. ૧૦૭
ઈંડજ સ્વદજ જરા ઉદભીજ, માધવ તુંહી સરવ ભુલાવે મુજ;
કથીતુંજકાંતી ક્રીડા તુજ કામ, રમાડમાં પગલુ લાધ્યું હવેરામ.૧૦૮
વિધિવિધે સર્વમાં દીઠો વિભુત, ધુતાઇ તું છોડ હવે મમધુત;
શશીસુરજ તુંહીંજ તે શબ્દ, મરદો મરદ વિશે તું મરદ; ૧૦૯
પાણીતું પ્રભુતું તુંહીંજ પવન, ગ્રજે અને ગાજે તું શબ્દ ગગન;
અન્નતૃણા તુંહીં અસું આણી અભ, પરાગ તું ગામે તું ધામે તું પ્રભ.
રમેતુંહીં રામ જુવે ઘરરંગ, તુંહીજ સમુદ્ર તુંહીંજ તુરંગ;
મકોડી એ કીટ પતંગ મરાળ, ભોયંગ તુંહીંજ ભુપાળ. ૧૧૧
પદારથ તુંજ લાધ્યો હવે પ્રભ, જેમસુત્ર એકે વેજાવણ સબ;
પુરાણ તું પાણી તું પવન પત, જગતપતિ તુંહીં સર્વ જગત. ૧૧૨
અન્યો અન્યમાંહીં તુંહારોજ અંશ, હવે મમવાહ છતોથયો હંસ;
લીઓહવે પ્રભુપડતો લાય, મોરારી તું પ્રત્યક્ષ બાહેર માંય. ૧૧૩
જોયો મેં રામ વિચારીને જેમ, તુંને ઘટભીતર દીઠો તેમ;
ગળે ગોગ્રવ છુટી ભ્રમગંઠ, કરી હરીવાત લાગ્યા વૈકુંઠ. ૧૧૪
ભણું દેવે મુજથી ન આકુ તુંજ, મુખોમુખ સેવ કરાવે મુજ;
એકજ હુવા પ્રભુ અમતમહુમ, પ્રપોટો અંબ તણો પરીબ્રહ્મ.૧૧૫
એવો વિશંભરે સેવક એક, ઓળખ્યો અંતર એક અનેક;
થયોજે એક જુઓ કેમ થાય, મળપોકાર પાણિ પાણિનીમાંય.૧૧૬

ાધવ અસાણે આતમા રામ, સમાણો તુંજ માહીં ઘનસામ;
ીપતિ સર્વમાં શામ સરીર, ગદાધર ગોવિંદ જ્ઞાન ગંભીર. ૧૧૭
ગટ તું પ્રાણ ભીતર તું પ્રાણ, આયુષ્ય દીએ તુંહીં આપેજઆણ;
હોતો શામ કરૂં હું કામ, રૂદયામાં બેઠો તું આતમારામ. ૧૧૮
ંસમીપે મુજહવે સુખશાંત, સુર્વેમેં સાચકરી સાચીવાત;
ાજીકતું લાધ્યો હવે મોરાનાથ, હે શામદેવ નમુકુ તોરો સાથ. ૧૧૯
ેવક પીયપે તેજ સમોહ, વિષ્ણું તુંથી રખે થાય વસોહ;
ાદે એમ ઈશ્વર સર્વ વીઆપ, જેવા જન થાય અજંપા જાપ. ૧૨૦
ાજંપા તુજ તણા છે ઈશ, અજંપા તોરા સર્વ આધીશ;
ાહે ગ્રહે ભીતર બેઠા ગુજ, પુજારા પાંચ ચઢાવે પુંજ. ૧૨૧
ાગેતોરી તુંજ નજાણે જાણ, વિષ્ણુ તુહારાં લક્ષ્ય વખાણ;
ેષ્ણું તુહારાં લક્ષ્ય વખાણે, દીઠો તોયતુજને નજાણે જાણે. ૧૨૨
ીઠો તોય તુજને ન જાણો દેવ, અનંત તુહારા કોટી અવેવ;
ુજકો લહે નહીં પાર અલખ, નવખંડ માંહી દેખાડીયો નખ.
ુકુંદ લહે ન તુહારો મરમ, આણું માહી દાખવે કોટી આસમ;
મણી હેતાત મારી મેંમત, ગોવિંદ ન જાણું તુંહારી ગત. ૧૨૪
ા જાણે તોરો કો પાર નરેશ, આદેશ આદેશ આદેશ આદેશ;
ાગ્યો તુંને સરવ દીનો તેં મુજ, તુંહારી તાત માગું કેને હું જ. ૧૨૫
ાદેએમ ઈશ્વર વારંમવાર, પ્રભુજી હવે ઉતારો ભવપાર;
આદ્ય પુરૂષ તુંહીજ ઉચાર, કીયો મુજ જીવતણોજ ઊધ્ધાર. ૧૨૬

સમાપ્ત.

जाहेर खबर.

હું નીચે સહી કરનાર નમ્રતા પુર્વક જાહેર કરૂં છુ કે, આ પુસ્તક તથા બીજાં ઘણી જાતનાં પુસ્તકો નીચે લખેલે ઠેકાણેથી વેચાથી મળશે.

ભાવનગરમાં—શા. પુરૂસોત્તમ ગીગાભાઇ ઠે. વરતેજના દરવાજા બાહાર.

અમરેલી—ભટ. કામેશ્વર ઓધવજી બુકસેલર.

જુનાગઢ—ગોવીંદજી નાહાનજી. બુકસેલર.

તોરી—ત્રવાડી. જીવન પ્રેમજી પાસેથી.

ગોંડલ—બુકસેલર. લાલજી વરધમાન. પાસેથી.

ધોરાજી—બુકસેલર. લીલાધર રગનાથ પાસેથી.

અમદાવાદ—ત્રણ દરવાજા પાસે બાલેટનની હવેલી નીચે બુકસેલર માહાદેવ રામચંદ્ર પાસેથી સામટી ખરીદ કરનારને જોઈતી મળશે.

મહાન મુસાફરીની વારતા છપાવવાની સરૂ કરીછે તે થોડા દીવસમાં તૈઆર થશે.

તા૦ ૫ મી અકટોમ્બર. સને ૧૮૮૫.

લી. માધવજી પ્રેમજી સહી.

તોરીવાળા.